

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113212817
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113212817.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, proti odporcovi T. E., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov č. 163/66, v konaní o zaplatenie 655,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C 62/2013-65 zo dňa 6.11.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok vo výroku o uložení odporcovi zaplatiť navrhovateľovi istinu nad sumu 87,41 Eur s 9,5% úrokom z omeškania od 5. 8. 2011 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) konanie v časti istiny o zaplatenie 250 Eur zastavil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 255,41 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania od 5.8.2011 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie vo výroku o náhrade škody odôvodnil cit.: „ďalšou časťou z uplatňovanej istiny je náhrada škody za poskytnutie telefónu Nokia E66 vo výške 251 Eur. Doba viazanosti tohto dodatku bola 24 mesiacov. Odporca prestal platiť faktúru po 8. mesiacoch. Ak si navrhovateľ viazal poskytnutie cenovo zvýhodneného telefónu vo výške 251 Eur na viazanosť 24 mesiacov a časť tejto viazanosti odporca riadne platil, súd má za to, že navrhovateľ nepreukázal vzniknutú škodu práve vo výške 251 Eur. S poukazom na samotnú viazanosť uzavretú dodatkom medzi navrhovateľom a odporcom súd mal za to, že cena telefónu 251 Eur sa viaže k viazanosti 24 mesiacov, z ktorých 8 mesiacov odporca riadne platil. Je teda dôvodné pristúpiť k zaplateniu náhrady škody, ktorá navrhovateľovi vznikla pomernou časťou a v prevyšujúcej časti návrh zamietnuť. 24 mesiacov - 251 Eur = 1 mesiac/10,50 Eur. Za neuhradených 16 mesiacov navrhovateľovi vznikla škoda 161 Eur, o ktorú sa odporca obohatil a to s poukazom na to, že odporca časť telefónu v paušále zaplatil. Poskytnutie telefónu za zvýhodnenú cenu zo strany navrhovateľa bolo dobrovoľné na základe jeho rozhodnutie. Ak navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu, mohol sa dôvodne domnievať a očakávať, že po dobu 24 mesiacov mu bude odporca platiť túto dobu viazanosti. Ak ju poskytol s podmienkou viazanosti a odporca platil, súd má za to, že to robil na základe vlastného rozhodnutia s tým, že očakával primeraný zisk z paušálu a to 24 mesiacov. Ako však súd uviedol, odporca platil iba 8 mesiacov a s poukazom na tieto skutočnosti súd vyhovel v časti uplatnenej náhrady škody vo výške 168 Eur zohľadňujúc práve 8 mesiacov doby platenia zo strany odporcu.“

Proti tomuto rozsudku proti jeho vyhovujúcej časti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a neúplne zistený skutkový stav. Poukázal

na paušalizovanie náhrady škody s tým, že ide o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 2Co 120/2012 a 14Co 11/2013. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu nad sumu 87,41 Eur zamietol a priznal mu trovy konania alternatívne, aby ho v tejto časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie rozsudku v jeho napadnutej časti.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v dôsledku nesplnenia zmluvných povinností zo strany odporcu došlo ku škode, na ktorú navrhovateľovi vzniklo právo. Z uplatnenej sumy prvostupňový súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 168 Eur titulom náhrady škody.

Záver prvostupňového súdu o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 168 Eur s úrokom z omeškania je nepreskúmateľný v tom smere, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyporiadal s konštantnou judikatúrou, v zmysle ktorej cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia medzi účastníkmi konania a cenou, za ktorú sa predáva na trhu nekorešponduje priamej škode ani ušlému zisku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR z 10. 11. 2011 sp. zn. IV. ÚS 481/2011, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. „Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru (napríklad IV. ÚS 75/09), podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že budú ich správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09). Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06, IV. ÚS 481/2011).

Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEAIN vs. Rumunsko (Sťažnosť č. 30658/05, Baranowski vs. Poľsko, sťažnosť č. 2835/95).

Napokon povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon jednoznačne vyplýva aj z požiadaviek právnej teórie. Pravidlo, že kto sa chce odchýliť od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, musí pre odklon uviesť dostatočný dôvod (a teda nesie bremeno argumentácie), je považované za jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie (napr. Alexi, R: A theory of legal argumentation. A theory of rational discourse as theory of legal justification. Oxford: Clarendon trest vs. 1989, s. 277 - 278, citovaný v článku autora Petra Wilflinga, vzájomne si odporujúca judikatúra je porušením dohovoru: BEIAN V. Rumunsko na www.otvorenepravo.sk <<http://www.otvorenepravo.sk>>).

Účastníci konania musia mať dôveru v určitú rozhodovaciu prax súdov v skutkovo i právne porovnateľných veciach.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vo veci 17C/294/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 208/2012.

Vzniknutú procesnú situáciu, keďže sa prvostupňový súd odklonil od judikatúry, pričom svoj postoj ničím nezdôvodnil, možno preto uzavrieť konštatovaním, že prvostupňový súd odňal odporcovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., a to vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia.

Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu.

So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou prvostupňového súdu v novom konaní bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť a vyrovnáť sa s judikatúrou odvolacieho súdu, od ktorej sa prvostupňový súd odklonil bez toho, aby sa s ňou akokoľvek vyrovnal. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd náležite odôvodní (§ 157 ods. 2 O.s.p.) tak, aby pôsobilo presvedčivo. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.